

Візитівка учасника III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту:

Кіровоградська Мала Академія Наук України

«Мотив гри у творах В. Домонтовича

(на матеріалі романів «Дівчина з ведмедиком» і «Доктор Серафікус»)

Холявінська Анна Віталіївна, студентка Української Академії Лідерства.

- учасник Всеукраїнського фестивалю дисидентства та шістдесятницького руху (м. Київ, 4 – 7 жовтня 2019 року);
- переможець Всеукраїнського конкурсу есе імені Сергія Кемського до Дня Гідності та Свободи;
- переможець II (фінального) етапу X Всеукраїнської науково-технічної виставки-конкурсу молодіжних інноваційних проєктів «Майбутнє України» у категорії «Матеріалознавство» (диплом I ступеня);
- переможець Всеукраїнського науково-технічного конкурсу «ТЕХНО Україна 2020», національному етапі міжнародного конкурсу науково-технічної творчості учнів ISEF 2020 в категорії «Матеріалознавство» (диплом IV ступеня);

Сфера наукових інтересів: українська література 20-х років XX століття, тема Голокосту в світовій літературі, інтелектуальна література, філософія гри, тема біоетики в літературі.

Гра, будучи феноменом нашої культури, присутня у різних галузях життєдіяльності людини. Минуле століття ознаменувалося проявом гри на рівні жанру, що вплинуло на формування ознак інтелектуального роману, засвідчивши універсальний і понаджанровий характер експериментального прозопису загалом.

Метою нашої науково-дослідницької роботи було дослідження місця та ролі мотиву гри в інтелектуальних романах «Дівчина з ведмедиком» і «Доктор Серафікус» В. Домонтовича.

В даній науково-дослідницькій роботі здійснено вперше спробу подачі періодизації дослідження творчості В. Домонтовича, запропоновано підхід оцінки гри як домінуючого мотиву у творчості В. Домонтовича з погляду форми й змісту, використано поняття внутрішньої та зовнішньої гри і інтелектуальній прозі В. Домонтовича, на основі чого здійснено аналіз образів творів «Дівчина з ведмедиком» та «Доктор Серафікус» з погляду визначення героїв-гравців та героїв-іграшок, двійників та антидвійників головних персонажів, з'ясовано ролі позасюжетних елементів у процесі творення інтелектуальної гри.

Отже, теорія ігрового коду, прочитана через пропонувані схеми, набуває особливої актуальності, зважаючи на специфіку втілення авторської ідеї В. Домонтовича та смислові концепти інтелектуального письма в цілому.